

Pracuj pro obec nebo získej místo v neziskovce

Praha, Olomouc – Vytvářet nová pracovní místa bude pro obce i neziskové organizace jednodušší. Ministerstvo práce a sociálních věcí začalo v rámci svého sedmibodového Plánu na zaměstnanost nabízet dotace za každé vytvořené pracovní místo. Měsíčně tak mohou zaměstnavatelé získat až na 15 tisíc korun na plat nového pracovníka.

„Snažíme se vytvářet podmínky pro vznik nových pracovních míst

nejen v knihovnách, galeriích nebo při údržbě veřejného majetku, ale i v organizacích působících v oblasti sociálních služeb, jako jsou ústavy sociální péče, pečovatelská služba, domovy důchodců, mateřské školy. Věřím, že zapojení většího počtu lidí do neziskových organizací přispěje k rozvoji občanské společnosti u nás,“ řekla dnes již exministrně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová.

Jak bude pomoc konkrétně vypadat? Pokud obce nebo neziskové organizace vytvoří nové pracovní místo pro člověka vedeného v registru nezaměstnaných, mají šanci na jeho plat získat každý měsíc až 15 tisíc korun. O přidělení a výši dotace rozhodují krajské pobočky úřadů práce podle počtu volných pracovních míst a možností uplatnění uchazeče.

Úřady práce v rámci aktivní politi-

ky zaměstnanosti zesílily od počátku letošního roku také finanční podporu při tvorbě nových pracovních míst v rámci veřejně prospěšných prací. Tato možnost je určena těm, kteří jsou vedeni na úřadu práce nepřetržitě déle než pět měsíců. Do konce dubna se takto podařilo vytvořit téměř tři tisíce nových míst, ve kterých našli uplatnění lidé s nedostatkem zkušeností, nízkou kvalifikací a ženy po rodičovské dovolené. (red)

Největší hasičský tábor na Moravě odstartoval

Pokračování ze str. 1

Mezi účastníky tábora jsou nejen děti, které po celý rok pravidelně navštěvují „hasiče“, ale i jejich kamarádi. Disciplíny jako střelbu, běh, uzlování nebo topografii však budou muset zvládnout všichni.

„Naše Anetka přijela loni domů nadšená, spokojená, plná nových

zážitků a zkušeností,“ pochvaluji si hasičské tábory například rodiče Švecovi.

Nultý ročník tábora se konal v roce 2002 v Dubu nad Moravou. S narůstající popularitou a počtem dětí se postupně stěhoval do Jestřabí, Václavova u Oskavy, jeden ročník se

dokonce odehrál jako mezinárodní tábor v Polsku.

Nyní již druhým rokem tábor zakotvil v areálu Ústřední hasičské školy v Jánských Koupelích. „Je to výborná základna s dostatečnou kapacitou a vlastní kuchyní,“ pochvaluje si vedoucí Marcela Vystrčilová. (red)

Proč hejtmanství šíří dezinformace?

Pokračování ze str. 1

Na základě těchto skutečností se Olomoucký kraj rozhodl nadále finančně nepodporovat činnost UNO a zřídil koordináční oddělení odboru tajemníka hejtmana, které bude ve spolupráci s poradkyní hejtmana zajišťovat obdobné aktivity pro NNO podstatně levněji, v letošním roce za 200 tisíc korun.

Dále hejtman informoval, že v kraji existuje zhruba šest až osm tisíc neziskových organizací, z toho aktivní je zhruba desetina z nich a v UNO je zaregistrováno 181 NNO.

Na závěr pan hejtman uvedl, že kraj poskytne neziskovým organizacím svou pomoc, aniž by se tyto NNO musely stát členy jakéhokoliv zastřešující organizace a bez dalších závazků.

A jaká je realita?

Finance poskytnuté Olomouckým krajem (v roce 2012 to bylo 1,5 milionu korun) byly každoročně využívány k podpoře širokého spektra činností NNO.

Jen pro připomenutí, v roce 2012 jsme 137 tisíc korun použili na zajištění seminářů, což představuje 30 vzdělávacích akcí pro 510 účastníků. Další 297 tisíc korun jsme použili na zmiňované IT projekty (sem

ovšem počítám i náklady na web UNO, „prvovybavení“ NNO hardwarem, příspěvek na internet).

Všechny tyto a další podrobné informace (fyzicky to byly čtyři šanonny) mělo hejtmanství Olomouckého kraje k dispozici od 3. 4. 2013.

Cílem činnosti UNO je co nejvyšší samosprávnost neziskového sektoru. Snažíme se jí dosáhnout podporou činnosti deseti oborových a regionálních sekcí a zřízením tří pozic „pomocníka neziskovek“, a to pro Olomouc, Šumpersko a Jesenícko. Na tuto činnost byla použita zbývající část příspěvku Olomouckého kraje.

Panem hejtmanem slibovaný náklad 200 tisíc korun za rok na zajištění stávající činnosti koordináčním oddělením představuje čistou mzdu 8 300 korun pro jednoho pracovníka měsíčně, bez dalších nákladů (telefon, cestovné, kancelářský materiál). Za tuto částku je Olomoucký kraj schopný zajistit účetní, daňové i právní poradenství. Podle mého názoru je tato částka reálná pouze v případě, že pracovníci oddělení pracují zadarmo, nebudou používat telefony, internet, počítače, nebudou nikam cestovat a 200 tisíc korun po-

užijí na nákup odborných služeb.

Nechávám na vaší úvaze, zda je tato situace reálná a informaci lze považovat za pravdivou.

A jak je to s počtem organizací, jež jsou členy UNO? Dlouhou dobu bylo UNO sdružením bez právní subjektivity. Až v roce 2012 se přetřansformovalo do sdružení právnických osob s právní subjektivitou. Postupně probíhá přeregistrace z původního do „nového“ UNO s právní subjektivitou. V UNO je aktivních více než 485 neziskových organizací. Z toho 181 je už přeregistrováno i do „nového“ UNO a proces přeregistrace stále pokračuje.

Z těchto čísel je patrné, že s UNO spolupracuje zhruba osmdesát procent v kraji aktivních NNO.

Neumím si představit, co měl pan hejtman na mysli při prohlášení, že kraj pomůže NNO bez dalších závazků a bez nutnosti členství v jakémkoliv organizaci. Měl snad na mysli, že členové UNO platili nějaký poplatek? Možná vycházel ze zkušenosti přítomného specialisty a ředitele Asociace veřejně prospěšných organizací Marka Šedivého. Tato asociace vybírá členský

příspěvek, který v roce 2013 činí 2 640 korun.

Všechny akce a služby UNO dosud byly zadarmo, to znamená bez jakéhokoliv vstupného nebo účastnických poplatků. Bohužel jsme až následně zjistili, že pracovník na pozici fundraisera (současná poradkyně pana hejtmana pro neziskové organizace, bývalá členka předsednictva UNO, zakládající členka UNO s právní subjektivitou), toto pravidlo nedodržel a poplatky vybíral, přestože byl za tuto činnost placen ze zdrojů UNO. Za toto se všem poškozeným omlouvám.

Co bude dál?

I přes jasnou nechuť kraje spolupracovat s UNO, bude naše organizace existovat dál. Svou činnost bude financovat z jiných zdrojů. I pro rok 2013 se nám podařilo získat finanční příspěvky z rozpočtů měst. Budeme tedy i nadále pokračovat v nastoleném směru – podporovat vzdělávací aktivity, zvyšovat samosprávnost NNO, informovat o dění v dotčených oblastech. Vše najdete na www.uno-ok.cz.

*Marek Podlaha
předseda UNO*

Dal si za úkol „vzkřísit“ hudbu zapomenutého skladatele. Nakonec ji dostal až do sv. Víta

Dřevohostice – Už víc než dvacet let usiluje Zdeněk Smiřický, předseda Vlastivědné společnosti Žerotín v Dřevohosticích, o to, aby se do povědomí široké veřejnosti dostalo dílo téměř dvě a čtvrt století zapomenutého dřevohostického rodáka – hudebního skladatele a moravského kantora Josefa Schreiera. Jeho významnou vánoční mši *Missa pastoralis in C boemica* objevil roku 1983 v archivech kláštera v Rajhradě hudební badatel a vysokoškolský pedagog Jan Trojan. Zdeněk Smiřický dokázal, že po mnoha provedeníh na kůrech moravských kostelů zazněla loni o Vánocích Schreierova mše i v katedrále sv. Víta v Praze. „Nikdy mě kromě povolání učitele nic tolik nezaměstnávalo, ale nelituji toho. Josef Schreier je můj velký koníček,“ říká neúnavný šířitel Schreierova díla.

Vzpomínáte si ještě na okamžik, kdy jste jméno Josef Schreier slyšel poprvé?

Ano, vzpomínám si velice dobře. Bylo to 26. listopadu roku 1991. Na pozvání olomoucké spisovatelky Heleny Lisické jsem se tehdy účastnil konference o lidové kultuře na Hané v Kroměříži. Přednášel jsem tam o skvělé národopisné výstavě Záhoří v roce 1893 v Dřevohosticích. O polední přestávce za mnou přišel vysoký, mně do té doby zcela neznámý pán, který se představil jako profesor Jan Trojan. Řekl mi, že se mu líbil můj příspěvek, ale že on mě také jistě potěší, když mi sdělí, co po mnoha letech bádání objevil. A sice, že se u nás v Dřevohosticích 2. ledna 1718 narodil hudební skladatel Josef Schreier, který je největší osobností moravských kantorů – hudebních skladatelů období baroka. Jako je v celé naší zemi všeobecně známý a milovaný kantor Jakub Jan Ryba, tak pro Moravu má tento skladatel obrovský význam.

Jak jste na tu zprávu reagoval?

Byl jsem doslova nadšený. S panem profesorem jsme si od začátku ohromně porozuměli a stali jsme se opravdovým přáteli, i když v prvních letech jsme byli převážně jen v písemném a telefonickém

kontaktu. Oba jsme byli pracovně hodně vytížení. Já byl ještě ředitelem Zvláštní školy v Holešově a měl na starosti její generální přestavbu.

NEÚNAVNÝ ŠÍŘITEL SCHREIEROVA DÍLA. Zdeněk Smiřický se narodil 18. června 1946 v Přerově. Celý život prožil v Dřevohosticích, kde jeho otec působil jako pedagog, kronikář a významný kulturní a vlastivědný pracovník. Po studii oboru čeština – dějepis a později speciální pedagogika – psychopedie na Univerzitě Palackého v Olomouci učil na základních školách v Bystřici pod Hostýnem a v Dřevohosticích. Později vyučoval na speciální škole v Bystřici pod Hostýnem a působil jako ředitel Zvláštní školy v Holešově. V roce 2004 spoliuincioval a založil Vlastivědnou společnost Žerotín Dřevohostice.

Profesor Trojan zase učil na Janáčkově akademii múzických umění v Brně dějiny a teorii hudby.

Byli stejně ohromeni i obyvatelé Dřevohostic?

Když jsme na začátku devadesátých let publikovali první článek v místním zpravodaji, byla zpráva přijata s velkým nadšením. Tím to ale také zhaslo. Když jsem se v roce 2002 snažil v rámci dřevohostického zpravodaje prosadit, abychom se ke skladateli znovu vrátili, redakční rada můj návrh přešla velkým mlčením.

Kvůli tomu se tehdy se ve mně

všechno vzbouřilo. Reagoval jsem tak, že jsem pozval profesora Trojana do Dřevohostic a hned, díky pomoci olomoucké spisovatelky

zněla v roce 2002 Schreierova vánoční mše v olomouckém chrámu sv. Michala. Bylo to i pro vás poprvé, kdy jste toto dílo slyšel na vlastní uši?

Ano. To, co jsme mohli slyšet do té doby, byla jenom nahrávka provedená v malém nástrojovém obsazení, pouze se smyčci. To, co objevil profesor Jan Trojan, bylo dílo ve velkém nástrojovém obsazení, ve kterém se mše s největší pravděpodobností od doby více než před 200 lety nikdy nerealizovala.

Jak silný zážitek to pro vás byl?

Byl to pro mne opravdu obrovský zážitek. Chrám byl nabitý tisícovkou lidí, někteří se dovnitř ani nedostali. Slyšel jsem velmi kvalitní provedení díla, které vychází z naší moravské lidové hudby. Já hodně ctím valašský folklór a Schreierova mše má právě valašský „drajv“. Díky paní Růženě Saligerové tehdy sólové party zpívali nejlepší pěvci olomoucké opery. Provedení o tři dny později v Dřevohosticích bylo ale pro mě osobně ještě o stupínek vyš.

Jak to myslíte?

Každého muzikanta i zpěváka, který vcházel do našeho kostela sv. Havla, jsem tehdy u vchodu zdravil se slovy: „Vítejte v chrámu, kde byl skladatel 2. ledna 1718 pokřtěn.“ Koncert jsme navíc věnovali památce našeho dalšího rodáka, kněze Cyrila Vrbíka, který byl 22. října 2002, tedy pár měsíců předtím, bestiálně zavražděn před svou farou v Dubu nad Moravou. A navíc velice mě hrálo, že shodou okolností se tato premiéra uskutečnila zrovna v den, kdy by oslavila svoje 92. narozeniny moje maminka. Byl to můj dárek i pro ni.

Byl to prostě životní den...

Ano, bylo to něco nádherného. Ale pak přišlo vystřízlivění. Čtrnáct dní nato jsem se dozvěděl, že mě starosta spolu s obecní radou bez jediného slova zdůvodnění zbavil dlouholetého předsednictví v kulturní komisi obce. Byl to pro mne šok, protože ta premiéra byl můj,

Poprvé po víc než 200 letech za-

Pokračování na str. 4

Dal si za úkol „vzkřísit“ hudbu zapomenutého skladatele. Nakonec ji dostal až do sv. Víta

Pokračování ze str. 3

v té době největší, životní úspěch. **Dnes už se k vám obec chová lépe?**

(smích) Situace se v tomto směru zlepšila. Je pravdou, že loni před Vánocemi jsem dostal odměnu za celé mé dosavadní vlastivědné úsilí – a to bronzovou Čestnou plaketu městečka Dřevohostice. Potěšilo mě to. Ale pár roků předtím mě po více než 30 letech „vyrazili“ bez zdůvodnění i z redakční rady místního kulturního zpravodaje.

To je smutné. Ale pojďme zpět k osudu Josefa Schreiera. Ten přese všechno zůstává stále dost nečitelný. Jak moc těžké bylo vystopovat to, co o něm dosud víme?

Profesor Trojan udělal obrovský kus práce. To on vypátral i rodinné vazby skladatele a jeho vztah k našemu městečku. Na mně spočívala organizace koncertů. Tedy probouzet, aby se dílo našeho skladatele dostalo na „světlo boží“ a uvádělo i nyní, v nové době. Profesor Trojan byl velmi rád, protože on sám, jak říkal, s tím nemohl hnout.

Asi jste ale nebudil hned nadšení, když jste někam přišel se Schreierovou partiturou...

V mnoha případech mi zabouchli dveře před nosem. Jednou jsem například přišel na nejmenované gymnázium a chtěl jsem promluvit s profesorkou hudby, kterou jsem osobně znal. Odbyla mě s tím, že o skladateli nikdy neslyšela a že ji tedy nezajímá. Už od roku 2002 „mlčí“ také zástupci přerovského i jiných významných pěveckých sborů v regionu, které jsem o našem skladateli informoval. A zrovna do těchto těles jsem vkládal své velké naděje.

Co bylo pro vás vrcholem? Když Schreierovu vánoční mši loni provedl sbor v pražském chrámu sv. Víta?

Mohu říct, že to pro mě osobně bylo to nejvyšší ocenění, kterého jsem mohl dosáhnout.

Jak jste Schreierovu mši na tohle

místo vlastně dostal?

Nejdřív jsem to zkoušel přes kolegy, s nimiž se každoročně setkávám na literárním festivalu Šrámkova Sobotka. Ale nakonec jsem si řekl, že nebudu chodit kolem horké kaše a zkusím zatukat u „kováře“. Tak jsem napsal dopis arcibiskupovi pražskému, Dominiku Dukovi. To bylo v červenci roku 2011. Bě-

Ano. Provedl ji opravdu skvěle špičkový Pražský katedrální sbor orchestr pod vedením dirigenta Josefa Kšicy. Nacvičoval to s obrovským nadšením.

Vím, že aktivity kolem Josefa Schreiera platíte převážně ze svého. Máte spočítáno, kolik jste už do „vzkříšení“ tohoto skladatele

dišti, kde mě krásně přijali. Byla to právě práce na této osobnosti, která mě „držela nad vodou“.

Josef Schreier napsal svou vánoční mši asi před 250 lety. Ve své době byla velmi populární. Jak je možné, že potom upadla v zapomnění?

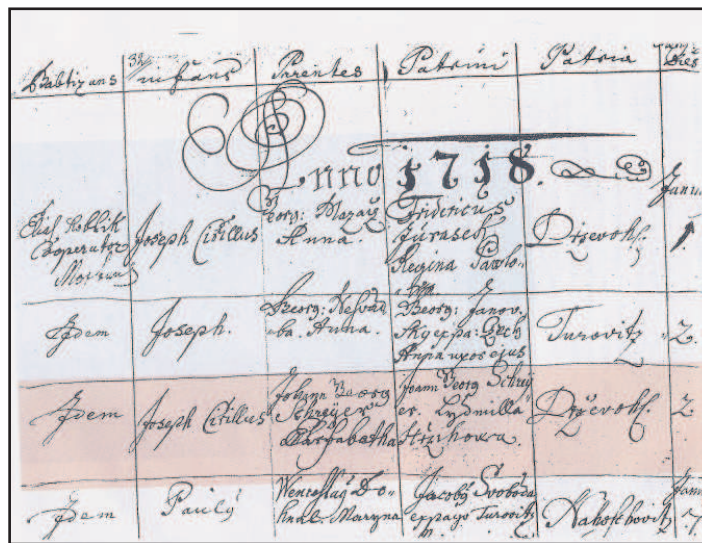
Dílem se na tom podepsaly církevní reformy. Pak přišli další, ve své době modernější skladatelé, kteří skládali hudbu v trochu jiném duchu – jako Jakub Jan Ryba. Tato hudba dílo Josefa Schreiera vytěsnila. Ale ve své době byla Schreierova mše tak oblíbená, že se hrála nejen po celé Moravě a v Čechách, ale i v Uhrách nebo v Polsku.

Která mše se vám líbí víc? Rybova, nebo Schreierova?

Všichni odborníci, s nimiž jsem o tom hovořil, vyzdvihují Schreierovu mši jako ryze moravskou. Vychází z valašského lidového prostředí. Je podle nich zpěvnější, melodičtější a zajímavější a byla by škoda, kdyby se znovu nedostala do povědomí široké veřejnosti. Jakub Jan Ryba také vycházel z lidové hudby, ale jeho hudba je trochu víc učesaná. Ta Schreierova je taková ryzí. Skutečně z ní „dýchá“ Morava.

Co v životě Josefa Schreiera je pro vás největší záhadou?

Pátral jsem například po tom, kde Josef Schreier studoval. Spolu s profesorem Trojanem předpokládáme, že to bylo na piaristickém gymnáziu v Lipníku nad Bečvou, ale je to pouze naše hypotéza. Zjistil jsem, že když u nás byly zrušeny mnišské řády, všechna dokumentace byla poslána do Říma. To, co bychom nyní potřebovali, tu nezbylo. Ale mám signál, že by se v tomto směru mohlo něco zjistit. Záhadou je také další osud Josefa Schreiera po roce 1760. Uvažujeme o tom, že odešel na Slovensko, do tehdejších Uher, kde jeho syn Norbert Schreier působil jako profesor a rektor piaristických gymnázií. Byl také jedním z národních buditelů shromážděných kolem Antonína Bernoláka. Bližší „stopu“ ale bohužel zatím nemáme... (red)

MATRIKA NELŽE. Křestní matrika Dřevohostic dokazuje, že 2. ledna 1718 byl ve farním kostele sv. Havla pokřtěn Joseph Cirillus Schreyer. V té době nechávali rodiče křtít děti hned po narození.

SKLADATEL A JEHO DÍLO. Josef Schreier se narodil v Dřevohosticích jako syn Jana Jiřího Schreyera a matky Ludmily, rozené Říhové. O jeho osudech v rodišti se toho moc neví. Vynořuje se teprve po letech v Bilovicích u Uherského Hradiště, kde se 13. června 1740 oženil s Annou, dcerou zesnulého Mikuláše Bureše, bilovického rektora. Dvaadvacetiletý Schreier patrně vyženil kantorské místo. V letech 1741–1759 se rodině narodilo 12 dětí. Ne všechny se ale dožily dospělosti. Po roce 1760 rodina Schreierova z bilovických matrik mizí neznámo kam. Schreierovým životním dílem je *Missa pastoralis in C boemica*, latinská mše se silným vlivem valašského nářečí a valašské lidové hudby. Mše se těšila velkému zájmu kostelních kůrů plných sto let. Pak upadla v zapomnění jako všechny chrámové skladby období baroka. Teprve v nedávné době byla mše znovu objevena pro koncertní účely. Poprvé zazněla o Vánocích 2002 v Olomouci, loni ji pak provedl Pražský katedrální sbor v chrámu sv. Víta. **Zdroj: publikace Jana Trojana a Zdeňka Smířického.**

hem měsíce se mi ozvalo organizační oddělení, že pan arcibiskup se rozhodl mě přijmout a abych si dojednal termín. Dne 8. září jsem se rozjel do Prahy. Bylo to úžasné setkání. Předal jsem panu arcibiskupovi všechny notové i jiné dostupné materiály. On mi na závěr naší schůzky řekl, že teď ví, že není jenom všeobecně známý a i jemu blízký Jakub Jan Ryba, kterého velmi ctí a má rád, ale že i Morava má skvělého skladatele, na jehož hudbu se velmi těší.

To on zařídil, že mše Josefa Schreiera měla premiéru u sv. Víta?

investoval peněz?

Pro premiéry jsem získával prostředky svými projekty, ale mnoho ze „svého“ jsem investoval do propagace. To vám vůbec nejsem schopen sdělit, to opravdu nejde spočítat.

Co na to rodina?

Na rovinu – manželka se před třemi lety odstěhovala. Josef Schreier byl rovněž jednou z příčin našeho rozchodu. Dost mě to tehdy vzalo, ale zase mě z této krize vlastně „dostal“ Schreier. Obdržel jsem totiž milé pozvání, abych o něm přednášel na Gymnáziu v Uherském Hra-

Jeseníky míří rovnou do žaludků turistů

Šumperk – Vytvořit podmínky pro to, aby se krajová gastronomie stala součástí nabídky služeb pro návštěvníky Jeseníků, si klade iniciativa Ochutnejte Jeseníky.

Cílem je sortiment jídel a pití, které se budou vařit a vyrábět podle tradičních receptur, z místních a sezónních surovin.

„Podpora regionální gastronomie i výrobců je letitou prioritou naší organizace, Olomouckého kraje a také Místní akční skupiny Horní Pomoraví. Snažíme se seznamovat návštěvníky Jeseníků se zdejšími prodejny biopotravin, produktů a surovin, jako je farmářská zelenina a ovoce, masné produkty, mléčné výrobky nebo med. Zároveň chceme upozornit na významné chovatele, pěstitele, výrobce a producenty, kteří působí v jeseníckých horách,“ objasnil Jan Závěšický, ředitel Jeseníky – Sdružení cestovního ruchu (J-SCR), které iniciativu v Jeseníkách zastřešuje.

Do Ochutnejte Jeseníky se zapojily zatím dvě desítky restaurací.

Důležitým partnerem je Místní akční skupina Horní Pomoraví, která v regionu koordinuje značení

Jeseníky originální produkt. „Máme obrovskou radost, že se po letech úsilí daří dostávat tyto značené

produkty do restaurací, seznamovat provozovatele s místními producenty a tím zvyšovat poptávku po jejich produktech. Chceme hledat další pěstitele či chovatele, kteří by měli najít odbyt především zde v regionu a dostat tak Jeseníky doslova do žaludků návštěvníků,“ dodal Závěšický. Podle něj je využití místních producentů a receptů v nabídce pro turisty velmi důležité. Ke každé destinaci patří specifická nabídka služeb i gastronomie, krajového jídla a pití.

Ochutnejte Jeseníky má také své odborné patrony, jimiž jsou Bohumila Tinzová, členka certifikační komise značení Jeseníky originální

produkt a autorka publikace Tajemství slezské kuchyně. Odbornice na historii, tradice, původní plodiny a suroviny restauracím pomáhá s výběrem jídla ze stávajícího jídelníčku, radí, která regionální surovina by byla vhodná pro jeho přípravu. Druhý patron, Olin Bezchleba, kuchař a držitel značky Jeseníky originální produkt může provozovatelům poradit s přípra-

vou a složením pokrmů. Zapojit se může každá restaurace či jiné stravovací zařízení, které chce vařit z tradičních receptur a z místních zdrojů. Všechny potřebné informace najdou návštěvníci i zájemci na www.navstivtejeseniky.cz.

Jan Závěšický

J – SCR

tel. 776 754 44

mail: zavesicky@jesenikytourism.cz

SLEZSKO NA TALÍŘI. Na výsluní krajové gastronomie je od první ochutnávky i slezská kuchyně.

Dojeďte na tandemu co nejdál a vyfoťte se. Můžete vyhrát

Olomouc – Bajkazyl Olomouc, komunitní servis, dílna, půjčovna a prodejna retro a městských kol, má za sebou ostrý začátek sezóny, ale ani o prázdninách neutichá v sídle na Wurmově 7 provoz. Na konec července připravuje mimo jiné půjčovnu kol na Letní filmovou školu v Uherském Hradišti, cyklovýlety nebo fotosoutěž s tandemem.

„Půjčovna kol, servis a dílna jsou v provozu přes celé léto, od srpna

připravujeme také komentované prohlídky Olomouce a okolí pro turisty, do prodejny průběžně doplňujeme stylové doplňky na městská kola, jako jsou košíky, a plánujeme dovoz holandských kol,“ říká Pavel Bednařík, jeden ze zakladatelů olomouckého Bajkazylu.

Aby bylo léto o něco zábavnější, Bajkazyl vyhlásil i soutěž, která spočívá v zaslání fotek z výletů na tandemu jménem Malina, který je ve

stáji cyklopůjčovny. Kdo pošle foto s tandemem z největší vzdálenosti od Olomouce, bude zařazen do losování o hodnotné ceny na konci září. Výsledky budou vyhlášeny 21. září na akci Zažít Olomouc jinak. V srpnu Bajkazyl také naváže na poznávací cyklovýlety, které pod hlavičkou občanského sdružení Kolomouc začal pořádat na jaře. Více informací a novinky na www.bajkazylolomouc.cz. (red)

Je jich sto tisíc. Která bude Neziskovkou roku 2013?

Pokračování ze str. 1

V České republice je registrováno přes 100 tisíc neziskových organizací a jejich organizačních složek. O titul Neziskovka roku 2013 se mohou ucházet neziskové organizace všech velikostí.

Neziskovka roku vychází z expertního zázemí NROS a její metodiky zdravého organizačního řízení. O oceněných rozhodnou nezávislí odborníci z řad komerčního i ne-

ziskového sektoru, státní správy, dále pak experti a významné osobnosti, které se aktivně podílejí na rozvoji občanské společnosti.

„Ocenění Neziskovka roku pomůže popularizovat eticky fungující organizace, které si zviditelnění zaslouží,“ říká k novému ocenění Michaela Žemličková, ředitelka Nadace ČEZ, který se stal generálním partnerem ocenění.

Ocenění Neziskovka roku má ambici komplexně zhodnotit jak profesionalitu neziskové organizace, tak i přidanou hodnotu v podobě nápadu, inovace a originálního přístupu. Nejlépe hodnocená organizace z každé kategorie získá titul Neziskovka roku 2013. Pro oceněné organizace je připraven také finanční příspěvek v hodnotě 20 tisíc korun, série vzdělávacích

kurzů a speciální cena od partnera projektu.

Neziskové organizace se mohou přihlašovat do 29. července 2013. Slavnostní vyhlášení oceněných bude 7. listopadu v Senátu Parlamentu ČR. Více informací je na www.neziskovkaroku.cz.

Kamila Matějková

NROS

e-mail: kamila.matejkova@nros.cz

Absolventi semináře pojedou na stáž na Slovensko

Přerov – Vzdělávací seminář pro vedoucí pracovníky nestátních neziskových organizací pracujících v sociální oblasti na území přerovského regionu pořádá v září a říjnu Centrum pro komunitní práci východní Morava. Seminář realizuje v rámci projektu Mezinárodním partnerstvím k inovaci rozvoje sociálních služeb prostřednictvím zapojení nezaměstnaných.

Seminář, akreditovaný Ministerstvem práce a sociálních věcí, je rozdělen do osmi tematických bloků, které povedou kvalifikovaní lektori

v konferenčních prostorách Hotelu Na Jižní v Přerově.

V jednotlivých blocích semináře zazní například tato témata: základy vedení a motivace zaměstnanců, základní pravidla pro dobré vedení a řízení, pravidla time managementu, techniky pro zvládání stresové zátěže, inspekce kvality v sociálních službách, metody hodnocení kvality a standardy kvality sociálních služeb.

Seminář bude zakončen závěrečným testem, po jehož absolvování obdrží každý účastník osvědčení o absolvování tohoto vzdělávacího semináře s celostátní platností.

Po ukončení kurzu odjedou jeho účastníci na bezplatnou dvoudenní exkurzi na Slovensko za partnerem projektu Partnerstvo sociálnej inklúzie subregionu Šariš. Absolventi kurzu během exkurze navštíví organizace a zařízení poskytující sociální služby

na východním Slovensku. Získané informace budou moci využít ve své profesi.

Projekt Mezinárodním partnerstvím k inovaci rozvoje sociálních služeb prostřednictvím zapojení nezaměstnaných, reg. č. CZ.1.04/5.1.01/77.00241, je financován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Petra Šatánková
koordinátorka projektu
tel. 777 793 716
e-mail: petra.satankova@cpkp.cz

Expedice Apalucha zavedla účastníky do podhůří Orlických hor

Olomouc – Prázdniny sotva začaly, když se skupina účastníků a vedoucích z Duhy Velké Medvědice vydala na Expedici Apalucha. Doby od 3. do 7. července všichni společně strávili v Náchodě a jeho blízkém okolí nejen objevováním krásné přírody a turistických zajímavostí podhůří Orlických hor, ale také dalším bohatým aktivním programem.

Během dvou výletů se účastníci expedice podívali do dvou úplně odlišných prostředí. První vedl přes bunkry Březinka a Lom, kde se seznámili s historií československého opevnění, životem za druhé světové války a s historií armády během obou světových válek. Druhý výlet je naopak zavedl do malebného prostředí Babiččina údolí se Starým Bělídem, Viktorčíným splavem, zámek v Ratibořicích a dalšími kouzelnými místy známými z románu Babička.

Ani během pobytu na základně nebyl čas na nuda. Ve dne a někdy i v noci na účastníky čekal pestrý program – od skupinových aktivit pro rozvoj spolupráce a komunikace, přes psychologické hry a de-

baty až po veselé hry pro zasmání. Jeden celý den se navíc prostředí z á k l a d n y

přeměnilo v nemocniční budovy a operační sály.

Účastníci museli plnit řadu úkolů, aby pro svou nemocnici získali co nejvíce pacientů a financí. Navíc na ně neustále tlačila grantová komise, aby už konečně dotáhli vývoj Kamene mudrců – univerzálního léku na všechny možné zraně-

ni a nemoci.

„Expedice byla fakt super. Kdo tam

nebyl, může

jenom

závidět.

Nejen že

byly na-

chystané

lehce očazené,

děti spaly,

kdy mají,

vedoucí zmateně nepobíhali

s mnoha úkoly, prostě organizovaný zmatek?

Ale to jsme my,

duhově barevní, stejně jako náš program.“

Po pěti dnech přímo napěchovaných programem se spokojení účastníci vrátili domů s úsměvem na rtech a se spoustou zážitků a vzpomínek na čas strávený ve společnosti svých kamarádů.

Akce proběhla v rámci projektu Get up! financovaného z programu V pohybu Nadace Vodafone

Česká republika a za podpory Ministerstva školství, mládeže

a tělovýchovy.

Štěpánka Štrajtová

Duha Velká Medvědice

sdužení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi

tel. 723 335 585

velka@medvedice.net

že se nám povedla,“

zhodnotil akci

venci, s jakou mi chodily, usuzují,

že se nám povedla,“

EXPEDICE APALUCHA. Duha Velká Medvědice je originální spolek fajn lidí, který připravuje duhově barevné programy pro aktivní volný čas dětí a mládeže – jednodenní či víkendové akce v přírodě, doma i ve světě zaměřené na turistiku, sporty a hry, amatérskou kulturu a mezinárodní výměny mládeže.

e-Bulletin UNO – elektronický čtrnáctideník Unie nestátních neziskových organizací Olomouckého kraje vydává Nadační ústav regionální spolupráce, o. p. s. (Jeremenkova 1142/42, 779 00 Olomouc, IČ: 26844389). Redakční rada: Ing. Jiří Rudolf, Mgr. Marcela Vystřčilová, Mgr. Hana Kroupová, JUDr. Hynek Pečinka, Luboš Langer. Jazyková korektura: Mgr. Petra Klimková. Odpovědná redaktorka: Mgr. Petra Klimková, tel.: +420 606 718 836, e-mail: bulletin@uno-ok.cz.

E-bulletiny jsou archivovány na adrese www.uno-ok.cz. Informace uvedené v tomto bulletinu neobsahují vyčerpávající analýzu daných témat. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit, případně stylisticky upravit. Za věcnou správnost odpovídá autor příspěvku. Jednotlivé příspěvky vyjadřují názory autorů a nemusí korespondovat s postoji vydavatele.

Ceník inzerce pro členy Unie: A4 – 500 Kč, A5 – 300 Kč, A6 – 200 Kč. Organizace, které nejsou členy Unie, zaplatí dvojnásobek. Komerční inzerce: A4 – 2.000 Kč, polovina strany – 1.000 Kč, A5 – 500 Kč.